

தானியேல் புத்தகம் - எண் நாற்பத்து மூன்று

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் பாழாக்குகிற அருவருப்பின் குறியீட்டியலை வெளிப்படுத்துதல்

Jeff Pippenger
2024-01-07

கி.பி. 538ஆம் ஆண்டில் பாப்பரசுத்துவம் அதிகாரத்திற்கு எழும்புவதைக் கட்டுப்படுத்திய சக்தியாக புறஜாதி ரோமத்தைப் பற்றிய பவுலின் அடையாளப்படுத்துதல், தானியேல் புத்தகத்தில் "நித்தியத்தை" புறமதத்தைக் குறிப்பதாக நிறுவிய சாட்சியாக வில்லியம் மில்லர் அறிந்த ஒன்றாயிற்று. வில்லியம் மில்லரின் விளக்கக் கட்டமைப்பு, புறமதம் மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து பாப்பரசுத்துவம் என்ற இரு பாழாக்கும் அதிகாரங்களின் மேல் அடிப்படையாக இருந்தது. அந்தக் கட்டமைப்பை ஆதரித்த அவருடைய மிக முக்கியமான கண்டுபிடிப்பு 2 தெசலோனிக்கேயர், இரண்டாம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் பவுலின் சாட்சியாகும்; அங்கே, "பாவமனுஷன்" தேவனுடைய ஆலயத்தில் அமர்ந்து, தன்னைத் தேவன் எனக் காட்டிக் கொள்வதற்காக, புறஜாதி ரோமம் உண்டாக்கியிருந்த பாப்பரசுத்துவத்தின் மீதான தடுப்பு அகற்றப்படும் என்று பவுல் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

தானியேலின் புத்தகத்தில், புறமதத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் "தினந்தோறும்" என்ற குறியீட்டிற்கு எப்போதும் பாப்பரசாட்சியைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு குறியீடு தொடர்ந்து வருகிறது; அது பாழாக்கும் மீறுதலாகவோ பாழாக்கும் அருவருப்பாகவோ சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கட்டும். ஆயினும், கி.பி. 66 முதல் 70 வரை நீண்ட மூன்றரை ஆண்டுகளின்போது நிகழ்ந்த எருசலேமின் முற்றுகையும் அழிவையும் குறித்து கிறிஸ்து கிறிஸ்தவர்களுக்கு அளித்த எச்சரிக்கையில், எருசலேமில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் உடனே தப்பிச் செல்ல வேண்டிய அடையாளமாக, "தீர்க்கதரிசியான தானியேல் உரைத்த பாழாக்கும் அருவருப்பு" என்பதைக் கிறிஸ்து குறிப்பிட்டார். அந்த அடையாளம் பாப்பரசு ரோமின் குறியீடு அல்ல, புறமத ரோமின் குறியீடே என்பதை வரலாறு அடையாளப்படுத்துகிறது. அவர்கள் முற்றுகையையும் அழிவையும் தவிர்க்க வேண்டுமாயின், அந்த அடையாளத்தை விசுவாசிகள் அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. "தீர்க்கதரிசியான தானியேல் உரைத்த பாழாக்கும் அருவருப்பு" என்பது புறமத ரோமின் குறியீடா, அல்லது பாப்பரசு ரோமின் குறியீடா?

ஆகையால், தானியேல் தீர்க்கதரிசி யி னால் சொல்லப்பட்ட பாழாக்கு கி ற அரு வரு ப்பானது பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ல் நிற்பதைக் நீங்கள் காணு ம்போது , (வாசி க்கி றவன் உணரக்கடவன்:) அப்பொழு து யூ தேயாவி ல் இரு க்கி றவர்கள் மலைகளு க்கு த் தப்பி ஓடக்கடவர்கள்.

வீட்டி ன்மாடி யி ல் இரு ப்பவன் தன் வீட்டி லி ரு ந்து எதையாவது எடு த்து க்கொள்ள இறங்காதி ரு க்கக்கடவன். வயலி ல் இரு ப்பவனு ம் தன் ஆடைகளை எடு த்து க்கொள்ளத் தி ரு ம்பி ப்போகாதி ரு க்கக்கடவன். அந்நாள்களில் கர்ப்பி ணிகளு க்கு ம்கு ழந்தைகளு க்கு பாலு ட்டு கி றவர்களு க்கு ம் ஐயோ! உங்கள் ஓட்டம் கு ளிர்காலத்தி லாவது ஓய்வு நாளிலாவது நேராதபடி க்கு ஜெபி யு ங்கள். ஏனெனில் அப்பொழு து உலகத்தி ன் ஆரம்பமு தல் இந்நாள்வரைக்கு ம் உண்டாயி ராதது ம் இனிமேலு ம் உண்டாகாதது மான மகா உபத்தி ரவம் உண்டாகு ம். அந்த நாட்கள் கு றைக்கப்படாவி ட்டால் எந்த மாம்சமு ம் இரட்சி க்கப்படாது ; ஆனாலு ம் தேர்ந்தெடு க்கப்பட்டவர்களினிமி த்தம் அந்த நாட்கள் கு றைக்கப்படு ம். மத்தேயு 24:15-22.

கி.பி. 66 முதல் 70 வரை எருசலேமின் அழிவின் வரலாற்றில் இந்த எச்சரிக்கை எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதைப் பற்றி சகோதரி வைட் கருத்துரைக்கிறார்; மேலும், ரோமப் படையின் கொடி, அதாவது அதன் இராணுவச் சின்னமே, இன்னும் எருசலேமில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தப்பிச் செல்ல வேண்டிய அடையாளமாக இருந்தது என அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆகவே, “தீர்க்கதரிசியாகிய தானியேல் சொல்லிய பாழாக்குகிற அருவருப்பு” என்பது அந்நியமத ரோமாவா, அல்லது மில்லர் தமது வடிவமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தபடி அது பாப்பரசர் ரோமாவா?

ரோமத்தின் இரு வெளிப்பாடுகளையும் (அஞ்ஞான ரோமம் அதனைத் தொடர்ந்து வந்த போப்பாண்ட ரோமம்) வில்லியம் மில்லர் புரிந்துகொள்ள வழிநடத்தப்பட்டார்; ஆனால், அவர் வாழ்ந்த வரலாற்றுச் சூழ்நிலை அவரை அந்த இரு ராஜ்யங்களையும் ஒரே ராஜ்யமாகக் கருத வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளியது. நிச்சயமாக, அவை ஒரே ராஜ்யமே; ஆனாலும், அவை தொடர்ச்சியாக வரும் இரு ராஜ்யங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. 1798 ஆம் ஆண்டின் தீர்க்கதரிசன வரலாறு மில்லரை ரோமத்தை முதன்மையாக ஒரே ராஜ்யமாகக் கையாள வேண்டிய கட்டாயத்தில் வைத்தது. 1798 ஆம் ஆண்டில், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் பின்னர் நிகழும் என்று மில்லர் நம்பினார். 1798 இல் போப்பாண்ட ரோமம் கொடிய காயத்தைப் பெற்றிருந்தது என்பதை அவர் நன்றாகவே அறிந்திருந்தார். மில்லருக்குப் போப்பாண்ட ரோமத்திற்குப் பின் வருவதற்கு வேறு எந்த பூமியார்ந்த ராஜ்யங்களும் இல்லை; ஏனெனில் கிறிஸ்து விரைவில் திரும்பி வரவிருந்தார்.

மில்லர் இருந்த வரலாற்றுச் சூழலில், தானியேல் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள சிலை நான்கு பூமியரசுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதை அவர் புரிந்துகொண்டார்; ஏனெனில் தானியேல் அவ்வாறே சாட்சியமளித்தார்.

நான்காம் இராஜ்யம் இரு ம்பைப் போல வல்லமையாயி ரு க்கு ம்; ஏனெனில் இரு ம்பு எல்லாவற்றையு ம் நொறு க்கி அடக்கு கி றது ;

எல்லாவற்றையு ம் நொறு க்கு ம் இரு ம்பைப் போல, அது வு ம் நொறு க்கி
சி தைக்கு ம். நீபாதங்களையு ம் வி ரல்களையு ம் ஒரு பங்கு கு யவரின்
களிமண்ணாகவு ம், ஒரு பங்கு இரு ம்பாகவு ம் கண்டதி னால், அந்த
இராஜ்யம்பி ளவு பட்டி ரு க்கு ம்; ஆயி னு ம், சேற்று க் களிமண்ணோடே
இரு ம்பு கலந்தி ரு ந்ததை நீ கண்டபடி யால், அதி ல் இரு ம்பி ன்
வல்லமையி ல் ஒரு பங்கு இரு க்கு ம். தானியேல் 2:40, 41.

நான்கு ராஜ்யங்களே உள்ளன என்றும், நான்காவது மற்றும் இறுதியான
ராஜ்யம் ரோம் என்றும் மில்லர் புரிந்துகொண்டார்; அது வரலாற்றின்படி
அந்நியாராதனைச் சார்ந்த ரோம் பிறகு பாப்பரசராட்சி ரோம் எனத்
தொடர்ந்தது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். தானியேலின்
வார்த்தையோடு ஒத்துப்போகும்விதமாக, மில்லருக்குப் நான்காவது
ராஜ்யம் "பிரிக்கப்பட்டது"; ஆனால் மில்லரின் பார்வையில், அந்தப் பிரிவு
ரோம் ராஜ்யத்தின் நேர்மையான மற்றும் ஆவிக்குரிய
அம்சங்களுக்கிடையேயான வேறுபாட்டையே மட்டும் குறித்தது. அவர்
சரியாக இருந்தார்; ஆனால் அவருடைய புரிதல் வரம்புடையதாக இருந்தது.

பவுல் அடையாளப்படுத்துதும்படி எழுப்பப்பட்ட அந்தப் பிரிவின்
அடிப்படையிலேயே புறஜாதி ரோமும் பாப்பரசர் ரோமும்
பிரிக்கப்பட்டிருந்தன என்பதை மில்லர் காணவில்லை. சிலுவையின்
காலக்கட்டத்தில் அச்சரீரமானது ஆவிக்குரியதிற்குள் மாறிச் செல்ல
வேண்டியது என்பதைப் பவுலும் (யோவான் ஸ்நானகும்)
அடையாளப்படுத்தினர். அந்தப் புரிதல் இல்லாததால், ரோம் என்பது
அடிப்படையில் இரண்டு கட்டங்களைக் கொண்ட ஒரே ராஜ்யம் என்று
மில்லர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. நிச்சயமாக, அவர் சரியாகவே
இருந்தார் (ஆனால் வரையறுக்கப்பட்ட அளவில்). ஆவிக்குரிய ரோம்,
அச்சரீரமான பாபிலோனால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது என்பதை
அவர் காண முடியவில்லை; ஏனெனில் ஆவிக்குரிய ரோம் (பாப்பரசாட்சி)
ஆவிக்குரிய பாபிலோனாகும்.

தானியேல் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள நான்கு ராஜ்யங்களில்
முதலாவதாகிய நேரடியான பாபிலோன், நான்காவது ராஜ்யத்திற்கான
மாதிரியாக இருந்திருக்கும்; ஏனெனில் முதலாவது எப்போதும் கடைசியை
முன்னுருவாகக் காட்டுகிறது. புறமத ரோம் பாபிலோனால்
முன்னுருவாக்கப்பட்டது; ஆனால் புறமத ரோமும் பாபிலோனும் இரண்டும்
ஆவிக்குரிய ரோமைக் (பாப்பரசாட்சியை) முன்னுருவாகக் காட்டின.
ஆகையால் பாப்பரசாட்சி ஐந்தாவது ராஜ்யமாக இருந்தது, மேலும் அது
பாபிலோனால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. இதுவே, சகோதரி வைட்,
நேரடியான இஸ்ரவேல் பாபிலோனில் எழுபது ஆண்டுகள்
சிறைப்பட்டதையும், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேல் ஆவிக்குரிய பாபிலோனில்
ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் சிறைப்பட்டதையும்
ஒப்பிடுவதற்கான அடிப்படை காரணமாகும்.

“இந்த நீண்டகால இடையறாதது என்பது த்தலி ன்காலப்பகுதியில், பூமியிலுள்ள தேவனுடைய சபை சிறைப்பிடிப்பில் இருந்தது எவ்வுளையி ன்காலத்தில்பாபிலோனில் சிறைப்பட்டிருந்த இஸ்ரவேல்புத்திரர் இருந்தது போலவே நிச்சயமானதாக இருந்தது.”
Prophets and Kings, 714.

ஆகையால், குறிப்பாக புறமத ரோமத்தை அடையாளப்படுத்திய தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றங்களை பாப்பரச ரோமத்துடன் மாற்றிப் பயன்படுத்துவதில் மில்லருக்குச் சிரமமொன்றும் இல்லை. நாம் தொடர்ந்து செல்லும்போது இதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளை வழங்குவோம்; ஆனால் புறமத ரோமமும் பாப்பரச ரோமமும் ஒரே இராஜ்யமாக மில்லர் கருதினார் என்பதை நாம் உணர்ந்தால், “தீர்க்கதரிசியான தானியேல் சொல்லிய பாழாக்குகிற அருவருப்பு” என்பது புறமத ரோமத்தின் நிறைவேற்றமாக இயேசு குறிப்பிட்டிருந்தபோதிலும், தானியேல் புத்தகத்தில் “பாழாக்குகிற அருவருப்பு” என்ற வெளிப்பாடு பாப்பரச ரோமத்தின் ஒரு குறியீடாக இருப்பதை மில்லர் எவ்வாறு எந்தச் சிரமமும் இன்றிப் புரிந்துகொண்டார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். பாழாக்கும் மூன்று அதிகாரங்களையும் மில்லர் காண முடியவில்லை; இந்தக் காரணத்தினால், அவருடைய தீர்க்கதரிசனக் கட்டமைப்பு வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது, எனினும் துல்லியமானதாக இருந்தது.

ஆனால், கி.பி. 66 ஆம் ஆண்டின் வரலாற்று நிறைவேற்றத்தில், கிறிஸ்துவின் முன்னறிவிப்பின்படி புறஜாதிய ரோம் தமது கொடிகளை ஆலயத்தின் பரிசுத்தப் பகுதிகளில் நிறுத்தியபோது தோன்றும் அந்த வேறுபாட்டை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்? “தீர்க்கதரிசியாகிய தானியேல் சொல்லிய பாழாக்குகிற அருவருப்பு” என்பது புறஜாதிய ரோமின் சின்னமா, அல்லது பாப்பரச ரோமின் சின்னமா? இரண்டு பாழாக்கும் அதிகாரங்களுக்குப் பதிலாக மூன்றை நீங்கள் உணரும்போது, அந்த சிக்கலுக்கான பதில் மிகவும் எளிமையானதாகிறது. எருசலேமின் அழிவைப் பற்றிய கிறிஸ்துவின் முன்னறிவிப்பின் நிறைவேற்றம் குறித்து சகோதரி ஓய்ட் வழங்கிய விளக்கத்திலிருந்து நாம் தொடங்க வேண்டும்.

யூதர்கள் கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறையச் செய்ததிலேயே எருசலேமின் அழிவு உட்பொதிந்திருந்தது. கல்வாரியில் சிந்தப்பட்ட இரத்தமே, இவ்வுலகத்திற்கும் வரவிருக்கும் உலகத்திற்கும் அவர்களை நாசத்திற்குள் மூழ்கடித்த பாரமாக இருந்தது. அதுபோலவே, தேவனுடைய கிருபையை நிராகரிப்போர்மேல் நியாயத்தீர்ப்பு விழும் அந்த மகத்தான இறுதி நாளிலும் இருக்கும். அவர்களுக்கு இடறலின் கன்மலையாக இருந்த கிறிஸ்து, அப்போது அவர்களுக்குப் பழிவாங்கும் மலையாகத் தோன்றுவார். நீதிமான்களுக்கு ஜீவனாயிருக்கிற அவருடைய முகக்காந்தியின் மகிமை, துன்மார்க்கருக்கோ சுட்டெரிக்கும் அக்கினியாக இருக்கும். நிராகரிக்கப்பட்ட அன்பினாலும், இகழப்பட்ட கிருபையினாலும், பாவி அழிக்கப்படுவான்.

“பல உவமைகளாலும் மீண்டும் மீண்டும் அளிக்கப்பட்ட எச்சரிக்கைகளாலும், தேவனுடைய குமாரனை நிராகரிப்பதன் விளைவு யூதர்களுக்கு என்னவாக இருக்கும் என்பதை இயேசு வெளிப்படுத்தினார். இந்த வார்த்தைகளில், தம்மைத் தங்கள் மீட்பராக ஏற்க மறுக்கும் எல்லாக் காலங்களிலுமுள்ள அனைவரிடமும் அவர் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொரு எச்சரிக்கையும் அவர்களுக்கே உரியது. அசுத்தப்படுத்தப்பட்ட ஆலயம், கீழ்ப்படியாத குமாரன், பொய்யான திராட்சத்தோட்டக்காரர், இகழ்ச்சியுள்ள கட்டிடக்காரர்—இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு பாவியின் அனுபவத்தில் ஒத்த நிகழ்வு உண்டு. அவன் மனந்திரும்பாவிட்டால், அவர்கள் முன்காட்டிய நியாயத்தீர்ப்பு அவனுடையதாகும்.” The Desire of Ages, 600.

பவுல் எழுத்தார்த்தத்திலிருந்து ஆவிக்குரியதற்கான மாற்றத்தை அடையாளப்படுத்தியபோது, அது சிலுவையின் காலப்பகுதியில் நிகழ்ந்தது என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; மேலும், எருசலேமின் அழிவு சிலுவையுடன் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். முதலில் எழுத்தார்த்தமான பாபிலோனாவில் நிகழ்த்தப்பட்ட எழுத்தார்த்தமான எருசலேமின் அழிவு, இறுதியாக எழுத்தார்த்தமான ரோமாவில் நிகழ்த்தப்பட்டது; ஏனெனில் இயேசு எப்போதும் முடிவை ஆரம்பத்துடன் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். பாபிலோனின் புறஜாதி வல்லமையால் தொடங்கிய பரிசுத்தஸ்தலத்தினதும் சேனையினதும் மிதித்தல், ரோமின் புறஜாதி வல்லமையோடு முடிவடைந்தது.

ஆவிக்குரிய எருசலேமின் ஆவிக்குரிய மிதித்தழித்தல் பாப்பரசர் ரோமினால் நிறைவேற்றப்பட்டது; மேலும் அந்த மிதித்தழித்தலின் இரு காலப்பகுதிகளும் (உண்மையானதும் ஆவிக்குரியதுமானதும்), தேவனுடைய ஜனங்களை மூன்றாவது பாழாக்கும் வல்லமையால் மிதித்தழிக்கப்படுதலை முன்மாதிரியாகக் காட்டுகின்றன; ரோமின் அடிப்படையில் அதற்கு நவீன ரோம் என்று பெயரிடப்படுகிறது.

தேவனுடைய ஜனங்களைத் துன்புறுத்து ம்பாழாக்கு ம்மூன்று அதி காரங்கள் உள்ளன. புறமதத்தி ன் வல்லரசான வல்லநாகம், அதனைத் தொடர்ந்து கத்தோலி க்கத்தி ன்கடல்மிருகம், அதற்கு ப்பின்பு ஐக்கி ய அமெரிக்காவி ன்பூமிமிருகம் (பொய்தீ ர்க்கதரிசி) வருகி ன்றன. புற நேரடி இஸ்ரவேலைமிதித்தழித்தபல்வேறு புறமத அதி காரங்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. பின்னர், 538 முதல் 1798 வரை ஆயி இருநூற்று அறுபது ஆண்டு கள் பாப்பரசாட்சி ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலிமிதித்தழித்தது. வல்லநாகம், மிருகம், பொய்தீ ர்க்கதரிசி ஆகியவற்றி மும்மடங்கான ஐக்கி யம்நவீன ரோம் ஆகு ம்; அது ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டநெருக்கடியி ன் “மணி”யிலு ம்தேவனுடைய ஜனங்களை மிதித்தழிக்கிறது. வல்லநாகம், மிருகம், பொய்தீ ர்க்கதரிசி என்னு ம் இம்மூன்று பாழாக்கு ம் அதி காரங்கள் புறமத ரோம், பாப்பரச ரோம், நவீன

ரோம் என்று ம்பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி ன்றன.

வெளிப்படுத்தல் பதினேழின் அடிப்படையில், புறமதம் முதல் நான்கு ராஜாக்களாகும்; ஐந்தாம் ராஜா பாப்புத் தலைமையாகும்; ஆறாம், ஏழாம், எட்டாம் ராஜாக்கள் நவீன ரோமாவின் மும்மடங்கு ஐக்கியமாகும்.

மேலும் ஏழு ராஜாக்கள் உள்ளனர்: அவர்களில் ஐவர் வீழ்ந்துபோயினர்; ஒருவன் இருக்கிறான்; இன்னொருவன் இன்னும் வரவில்லை; அவன் வரும்போது, அவன் சிறிது காலம் நிலைத்திருக்க வேண்டும். இருந்தும் இப்போது இல்லாத மிருகம்—அவனே எட்டாவான்; அவன் அந்த ஏழினினும் உண்டானவன்; அவன் நாசத்திற்குள் செல்கிறான். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 17:10, 11.

தானியேல் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில், புறமதம் என்பது நேரடி பாபிலோனிலிருந்து நேரடி ரோம்வரை உள்ள நான்கு இராச்சியங்களும் ஆகும். ஆவிக்குரிய பாபிலோன் என்பது பாப்பரசாட்சி (பொன்னான தலை) ஆகும்; மேலும், நாகம், மிருகம், பொய்த்தீர்க்கதரிசி ஆகியோரின் மும்மடங்கு ஐக்கியம் (நவீன ரோம்), ஆவிக்குரிய மேதிய-பாரசீகம், ஆவிக்குரிய கிரேக்கம், மற்றும் ஆவிக்குரிய ரோம் (அதன் கொடிய காயம் குணமாகிறது) ஆகியவற்றின் மும்மடங்கு ஐக்கியத்தினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது.

இயேசு “தீர்க்கதரிசியான தானியேல் சொன்ன பாழாக்குகிற அருவருப்பை” குறிப்பிட்டபோது, கிறிஸ்தவர்கள் அந்த மூன்று ரோமங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒரு குறிப்பிட்ட “அடையாளத்தை” அவர் சுட்டிக்காட்டினார். புறமத ரோம், பாப்பரசராட்சி ரோம், மற்றும் நவீன ரோம்—இவை அனைத்தும் தேவனுடைய மக்களைத் துன்புறுத்துகின்றன. அந்தத் துன்புறுத்தல் தீர்க்கதரிசனத்தில் பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சேனையையும் மிதித்தழிப்பதாகக் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த மூன்று துன்புறுத்தல் காலங்களிலும் ஒவ்வொன்றிற்கும், அந்தத் துன்புறுத்தல் நெருங்கிவருவதைப் பற்றிய ஒரு எச்சரிக்கையை இயேசு அளித்தார். ரோமின் அதிகாரத்தின் “அடையாளம்” பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் வைக்கப்பட்டபோது, எருசலேமையிலிருந்து தப்பிச் செல்ல வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. இயேசு தானியேலின் “பாழாக்குகிற அருவருப்பு” என்ற சொல்லாட்சியை ஒரு பூமியிலுள்ள அதிகாரத்தின் அடையாளமாகப் பயன்படுத்தவில்லை; மாறாக, கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய அந்த அடையாளத்தின் குறியீடாகவே பயன்படுத்தினார்.

“வி சு வாசத்து றந்த இஸ்ரவேலி ன் மேல் வி ழுவி ரு ந்த நியாயத்தீ ர்ப்பு களையு ம், கு றி ப்பாக மேசி யாவை அவர்கள் நிராகரித்ததற்கு ம்சி லு வையி ல் அறையச் செய்ததற்கு ம் அவர்கள்மேல் வரவி ரு ந்த நீதி யான பழி வாங்கு தலையு ம், இயேசு கேட்டு நின்றி ரு சீ ஷர்களு க்கு அறி வி த்தார். அந்த பயங்கர உச்சநிலைக்கு மு ன்பாகத் தவறாத அடையாளங்கள் தோன்று ம். அஞ்சத்தக்க அந்த நேரம்

தி ட ரெனவு ம்வி ரைவாகவு ம் வந்து சேரு ம். ஆகையால் இரட்சகர் தம்மைப் பி ன்பற்று கி றவர்களு க்கு எச்சரித்தார்: 'ஆகையால் தீ ர்க்கதரிசி யான தானியேல் சொல்லி ய பாழாக்கு கி ற அரு வரு ப்பு பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ல் நிற்பதைக் நீங்கள் காணு ம்போது , (வாசி க்கி றவன் உணரக்கடவன்:) அப்பொழு து யூ தேயாவி ல் இரு க்கி றவர்கள் மலைகளு க்கு ஓடி ப்போகக்கடவர்கள்.' மத்தேயு 24:15, 16; லூ க்கா 21:20, 21. நகரச்சு வர்களு க்கு வெளியி ல் சி ல பர்லாங்கு கள் வரை வி ரிந்தி ரு ந் அந்தப் பரிசு த்த நிலப்பரப்பி ல் ரோமரின் வி க்கி ரகாராதனைக்கு ரிய கொடி கள் நிறு வப்படு ம்போது , அப்பொழு து கி றி ஸ்து வி ன் பி ன் தப்பிச் செல்வதி லே தங்களு டைய பாது காப்பை நாடவேண்டி யி ரு ந்தது அந்த எச்சரிக்கை அடையாளம் காணப்பட்டவு டன், தப்பி க்க வி ரு ம்பு கி றவர்கள் எந்தத் தாமதமு ம் செய்யக்கூ டாது . யூ தேயா தேசம் மு ழு வதி லு ம், ஒரு சலேமி லேயே கூ ட, தப்பிச் செல்லு ம் சைகைக்கு தாமதமி ன்றி க்கீ ழ்ப்படி யவேண்டு ம். மாடி மேல் தற்செயலாக இரு ந்தவன், மி கவு ம் மதி ப்பு டைய தன் பொக்கி ஷங்களை எடு த்து க்காப்பாற்று வதற்கு க்கூ ட, தன் வீ ட்டி ற்கு ள் இறங்கக்கூ டாது வயல்களிலோ தி ராட்சைத்தோட்டங்களிலோ வேலைசெய்கி றவர்கள், பகலி ன் வெப்பத்தி ல் உழைக்கு ம்போது கழற்றி வைத்தி ரு ந்த மேலு டையை எடு த்து க்கொள்ளத்தி ரு ம்பு வதற்காக நேரம் எடு த்து க்கொள்ளக்கூ டாது . பொது அழி வி ல் சி க்கி க்கொள்ளாதபடி அவர்கள் ஒரு கணம்கூ ட தயங்கக்கூ டாது .” The Great Controversy, 25.

அந்தப் பகுதியில் சகோதரி வைட், “பாழாக்கும் அருவருப்பு” என்பதை, அவர்கள் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் “நிறுத்திய” ரோமரின் “விக்கிரகமயமான கொடிகளால்” சித்தரிக்கப்பட்ட, “தவறாக அறியமுடியாத அடையாளம்” எனக் குறிப்பதாக அடையாளப்படுத்துகிறார். இயேசு “பாழாக்கும் அருவருப்பு” என்பதைக் புறமத ரோம் அல்லது பாப்பரசர் ஆட்சி ரோம் ஆகியவற்றின் அதிகாரத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக அல்ல, ஒரு “அடையாளமாக” பயன்படுத்தினார். அந்த “அடையாளம்” ஆலயத்தின் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிறுத்தப்பட்டபோது, கிறிஸ்தவர்கள் “பொதுவான அழிவில் சிக்கிக்கொள்ளாதபடிக்கு” ஒரு சலேமிலிருந்து தப்பிச் செல்ல வேண்டும். அதே பகுதியில் பின்னரும் சகோதரி வைட் மேலும் சென்று, அந்த அழிவை அடையாளப்படுத்திய கிறிஸ்துவின் தீர்க்கதரிசனம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறைவேற்றங்களை உடையதாக இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

ஒரு சலேமி ன் மேல் நியாயத்தீ ர்ப்பு கள் வரு வதைப் பற்றி ய இரட்சகரின் தீ ர்க்கதரிசனம், இன்னு ம் ஒரு நிறைவேற்றத்தை அடைய உள்ளது ; அதி ல், அந்தப் பயங்கரமான பாழாக்கம் மங்கலான ஒரு நிழலாக மட்டு மே இரு ந்தது . தேவனு டைய இரக்கத்தை நிராகரித்து , அவரு டைய நியாயப்பி ரமாணத்தை மி தி த்தொழி த்த உலகத்தி ன் அழி வை, தேர்ந்தெடு க்கப்பட்ட அந்த நகரத்தி ன் வி தி யி ல் நாம் காணக்கூ டு ம். தநீண்டகால கு ற்றநூ ற்றாண்டு களின் போது பூ மி கண்ட மனிதத் து யரத்தி ன் பதி வு கள் இரு ண்மையானவை. அவற்றைத்

தி யானிக்கையி ல் இரு தயம் வாடு கி றது , மனமு ம் தளர்கி றது . பரலோகத்தி ன் அதி காரத்தை நிராகரித்ததி ன் வி ளைவு கள் பயங்கரமானவையாக இரு ந்து ள்ளன. ஆனால் எதி ர்கால வெளிப்பாடு களில் அதி லு ம் அதி க இரு ள்மி க்க ஒரு காட்சி மு ன்வைக்கப்படு கி றது . கடந்தகாலத்தி ன் பதி வு கள்—கலகங்கள், மோதல்கள், பு ரட்சி கள் ஆகி யவற்றி ன் நீண்ட அணிவகு ப்பு , 'யு த்தவீ ரனு டைய போராயு தங்களு ம் ... கலக்கமு ள்ள சத்தத்தோடு ம், இரத்தத்தி ல் பு ரண்ட உடைகளோடு ம்' (ஏசாயா 9:5)—தேவனு டைய தடைசெய்யு ம் ஆவி து ன்மார்க்கரிடமி ரு ந்து மு ற்றி லு ம் வி லக்கப் மனித உணர்ச்சி யி ன் வெடி ப்பையு ம் சாத்தானு டைய கோபத்தையு ம் இனி அடக்காமல் இரு க்கு ம் அந்த நாளின் பயங்கரங்களு டன் ஒப்பி டு ம்போது , இவை என்னவாகு ம்? அப்பொழு து உலகம், இதற்கு மு எப்போது ம் இல்லாதபடி , சாத்தானு டைய ஆட்சி யி ன் வி ளைவு களைப் பாரு ம்.

"ஆனால் அந்த நாளில், எருசலேமின் அழிவின் காலத்தில் இருந்ததுபோல, ஜீவனுள்ளோரிடத்தில் எழுதப்பட்டவர்களாய் காணப்படுகிற ஒவ்வொருவரும், தேவனுடைய ஜனங்கள் விடுவிக்கப்படுவார்கள். ஏசாயா 4:3. கிறிஸ்து தமது உண்மையுள்ளவர்களைத் தம்மிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள இரண்டாம் முறை வருவார் என்று அறிவித்திருக்கிறார்: 'அப்பொழுது பூமியிலுள்ள சகல கோத்திரத்தாரும் புலம்புவார்கள்; மனுஷகுமாரன் வல்லமையுடனும் மிகுந்த மகிமையுடனும் வானத்தின் மேகங்களின்மேல் வருவதைக் காண்பார்கள். அவர் தமது தூதர்களை எக்காளத்தின் மகத்தான ஒலியோடு அனுப்புவார்; அவர்கள் வானத்தின் ஒரு கோடியிலிருந்து மறுகோடி வரைக்கும் நான்கு திசைகளிலிருந்தும் அவருடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுவார்கள்.' மத்தேயு 24:30, 31. அப்பொழுது சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் அவருடைய வாயின் ஆவியினால் அழிக்கப்பட்டு, அவருடைய வருகையின் பிரகாசத்தினால் நாசமாக்கப்படுவார்கள். 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:8. பண்டைய இஸ்ரவேலைப்போலத் துன்மார்க்கர் தங்களைத்தாங்களே அழித்துக்கொள்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் அக்கிரமத்தினாலே விழுகிறார்கள். பாவமயமான வாழ்க்கையினால், அவர்கள் தங்களை தேவனோடு இசைவு இல்லாதவர்களாக இவ்வளவு தூரம் நிறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய இயல்புகள் தீமையினால் இவ்வளவு சீர்கெட்டுப்போயிருக்கின்றன; ஆகையால் அவருடைய மகிமையின் வெளிப்பாடு அவர்களுக்கு அழித்தொழிக்கும் அக்கினியாகிறது."

"கி றி ஸ்து வி ன் வார்த்தைகளில் அவர்களு க்கு அளிக்கப்பட்ட பாடத்தை மனிதர்கள் அலட்சி யம் செய்யாதபடி க்கு எச்சரிக்கையாயி ரு ப்பார்களாக. எரு சலேமி ன் அழி வைப் பற்றி அவர் தமது சீ ஷர்களு க்கு எச்சரித்து , நெரு ங்கி வரு ம் நாசத்தி ன் ஒரு அடையாளத்தை அவர்களு க்கு அளித்து , அவர்கள் தப்பி ச் செல்லு ம்படி

செய்தது போலவே, இறுதி யான அழிவின நாளைப்பற்றியும் அவர் உலகத்துக்கு எச்சரித்து, அதன் அணுகுதலின் அறிகுறிகளையும் அவர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்; வரப்போகிற கோபத்திலிருந்து விரும்புகிற யாவரும்தப்பியோடு ம்படியாக. இயேசு அறிவிக்கி 'சூரியனிலும் சந்திரனிலும் நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள் உண்டாகும்; பூமியின் மேல் ஜாதி களுக்கு கலக்கம் உண்டாகும்.' லூக்கா 21:25; மத்தேயு 24:29; மாற்கு 13:24-26; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:12-17. அவருடைய வருகையின் இம்முன்னறிவிப்பு களைப் பார்க்கிறவர்கள், 'அது சமீபமாய், வாசல்களருகே இருக்கிறது' என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும. மத்தேயு 24:33. 'ஆகையால் விழித்திருக்கங்கள்,' என்பவையே அவருடைய எச்சரிப்புச் சொற்கள். மாற்கு 13:35. எச்சரிப்புக்குச் செவி கொடுப்பவர்கள், அந்த நாள் அவர்களை அறியாமலே வந்தடையும்படி இருளில் விடப்படமாட்டார்கள். ஆனால் கவனமாக விழித்திருக்க விரும்பாதவர்களுக்கு, 'கர்த்தருடைய நாள் இரவில் திருடன் வருகிறபோல வரும.' 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:2-5." The Great Controversy, 36, 37.

சகோதரி வைட் இந்த வார்த்தைகளை எழுதியபோது, எருசலேமின் அழிவிற்கு இன்னும் எதிர்காலத்தில் ஒரு நிறைவேற்றம் இருக்க வேண்டியிருந்தது. உலகத்தின் முடிவில் நவீன ரோமுக்கு எதிராக நிறைவேற்றப்படும் பழிதீர்க்கும் நியாயத்தீர்ப்பு (அதாவது, வல்லரசு, மிருகம், பொய்தீர்க்கதரிசி) ஆவிக்குரிய பாபிலோனின் இறுதி வீழ்ச்சியைச் சட்டிக்காட்டுகிறது; ஆனால் ஆவிக்குரிய பாபிலோன் (பாப்பரசாட்சி) ஏற்கனவே ஒருமுறை, 1798-இல் விழுந்தது. எருசலேமின் அழிவு, விசுவாசத்திலிருந்து விலகிப்போன ஒரு சபையின் மீது தேவன் நிறைவேற்றும் பழிதீர்க்கும் நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கிறது.

கி.பி. 66 முதல் கி.பி. 70 வரை உள்ள மூன்றரை ஆண்டுகளில் எருசலேமின் அழிவு, உலகத்தின் முடிவில் நவீன ரோமத்தின் மீது (அதாவது வலுசர்ப்பம், மிருகம், பொய்தீர்க்கதரிசி) வரப்பண்ணப்படும் தேவனுடைய பதிலடி நியாயத்தீர்ப்பினாலான அழிவிற்கான ஒரு முன்னுருவாக உள்ளது. கி.பி. 66 முதல் கி.பி. 70 வரை புறமதத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்ட எருசலேமின் முற்றுகையும் அழிவும் துல்லியமாக மூன்றரை ஆண்டுகள் நீடித்தது.

பாப்பரசாட்சியால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆவிக்குரிய எருசலேமின் முற்றுகையும் அழிவும், கி.பி. 538 முதல் 1798 வரை, தீர்க்கதரிசனக் கணக்கில் மூன்றரை ஆண்டுகள் நீடித்தது. அந்த இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளும், நவீன ரோமினால் உண்டாக்கப்படும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்ட நெருக்கடியின் "மணி"யில் நிகழும் எருசலேமின் முற்றுகையையும் அழிவையும் முன்மாதிரியாகக் காட்டுகின்றன. தானியேல் புத்தகத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டபடி, எருசலேமின் மூன்று அழிவுகளில் கடைசியானது மாற்றியமைக்கப்படுகிறது.

தானியேல் புத்தகம் பாபி லோன் ஒரு சலேமைவென்று அழித்ததி லிருந்து ஆரம்பமாகி , பாபி லோனின் அழிவு ம் ஒரு சலேமின் வெற்றியு ம்கொண்ட முடிவடைகிறது . அந்தமூன்று போராட்டங்களிலும், வரவிருந்த யுத்தத்தி லிருந்து தப்பிச் செல்லும்படி கிறிஸ்தவர்களுக்கு அந் ஒரு அடையாளம் அளிக்கப்பட்டது . கி .பி . 66-ஆம் ஆண்டில், அது புறமத ரோமாவின்படைகள் தங்களுடைய கொடிகளை (தங்கள் யுத்தக் கொடிகளை) பரிசுத்தஸ்தலத்தின்புனிதநிலத்தில்தாட்டியபோது நிகழ்ந்தது . கி .பி . 538-ஆம் ஆண்டில், அது "பாவத்தின் மனுஷன்" வெளிப்படுத்தப்பட்டபோது நிகழ்ந்தது ; அவன் தேவனுடைய ஆலயத்தில்தான் (அதாவது கிறிஸ்தவச்சபையில்தான்) உட்கார்ந்து , தான் தேவன் என்று தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டான்; அந்த ஆண்டில் ஓர்லியான் பேரவையில்தான் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை இயற்றியபோது இது நடைபெற்றது . ஞாயிற்றுக்கிழமை அனுசரிப்பை கட்டாயப்படுத்துதலே கிறிஸ்தவ உலகத்தின் மேல் தங்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதற்கான சான்று என்று பாப்பரசாட்சி தன்னைத்தானே அடையாளப்படுத்துகிறது ; ஏனெனில், தேவனுடைய வார்த்தையில்தான் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனைக்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர் (அதுவும் சரியாகவே), மேலும் கிறிஸ்தவத்தில்தான் ஞாயிற்றுக்கிழமையை ஆராதனையின் நாளாக அவர்கள் நிறுவியதே, அவர்களுடைய புறமதப் பாரம்பரியங்களும்தங்களுக்கும்தேவதாசமத்தைவிட மேலான அதிகாரம் உடையவை என்பதற்கான சான்றாகும் .

கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில், கிரிஸ்தவர்கள் ரோமச் சபையிலிருந்து பிரிந்து வரவேண்டியிருந்தது; அது உண்மையான கிரிஸ்தவச் சபையாக இல்லாததினாலே மட்டும் அல்ல, தேவனுடைய சபையின் பரிசுத்தமான பரப்பில் போப்பரசரின் அதிகாரத்தின் அடையாளம் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருந்ததினாலும் கூட ஆகும். தேவனுடைய சபை ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் வனாந்தரத்திற்குத் தப்பிச் சென்ற காலத்தைத் தொடங்கிய அந்த வரலாற்றிலுள்ள பிரிவு நிகழ்வை சகோதரி வைட் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

"ஆனால் ஒளியின் அதிபதிக்கு மீறும் இரட்டை அதிபதிக்கு மீறும் இடையில்தான் ஐக்கியமும் இல்லை; அவர்களுடைய பின்பற்றிகளுக்கிடையில்தான் ஐக்கியமும் இருக்கமுடியாது . புறமதத்திலிருந்து அரைமட்டு மனந்திரும்பியவர்களோடு ஒன்றிணைய கிறிஸ்தவர்கள் சம்மதித்தபோது , அவர்கள் சத்தியத்திலிருந்து மேலும் மேலும் விசேஷம் ஒரு பாதையில்தான் ஹைந்தார்கள். கிறிஸ்துவின்பின்பற்றி இவ்வளவு பெரிய எண்ணிக்கையினரை தான் ஏமாற்றுவதில் வெற்றி பெற்றிருந்தான் என்று சாத்தான்களிடம் ரந்தான். பின்னர் அவன் தன் வல்லமையை இவர்கள்மேல் இன்னும் முழுமையாகச் செலுத்தி , தேவனுக்கு உண்மையாயிருந்து வந்தவர்களைத் துன்புறுத்து ம்படி அவர்களைத் தாண்டி நான். ஒரு காலத்தில்தான் மெய்யான கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின்பாது காவலர்களாயிருந்தவர்களைவிட, அதற்கு எவ்வ

எதிர்க்க வேண்டுமென்பதை யாருமில்வ்வளவு நன்றாக அறிந்திருக்கவில்லை; இவ்வாறான மதது ரோகக்கிறிஸ்தவர்கள், தங்களுடைய அரை-புறமதச்சகாக்களோடு ஒன்றிணைந்து, கிறிஸ்துவின்போதனைகளின் மிக அத்தியாவசிய அம்சங்களுக்கே எதிராகத் தங்கள் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள்.”

ஆசாரிய உடைகளால் மறைக்கப்பட்டு சபைக்குள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வஞ்சகங்களுக்கும் அருவருப்புகளுக்கும் எதிராக, விசுவாசமாயிருப்போர் உறுதியாக நிலைத்திருக்க வேண்டுமெனில் அவர்கள் மிகுந்த துடிப்பான போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. வேதாகமம் விசுவாசத்தின் அளவுகோலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. மதச் சுதந்திரம் குறித்த போதனை மததுரோகமாகக் கூறப்பட்டது; அதை நிலைநிறுத்தியவர்கள் வெறுக்கப்பட்டும் சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டும் இருந்தனர்.

“நீண்டதும் கடுமையுமான போராட்டத்திற்குப் பின்பு, உண்மையுள்ள சிலர், அந்த விசுவாசதுரோகமான திருச்சபை இன்னும் தன்னைப் பொய்மையிலிருந்தும் விக்கிரகாராதனையிலிருந்தும் விடுவிக்க மறுத்தால், அவளுடனான எல்லா இணைப்பையும் கலைத்துவிட தீர்மானித்தார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காகப் பிரிவு என்பது முற்றிலும் அவசியமானது என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். தங்கள் சொந்த ஆத்துமாக்களுக்கு மரணகரமான பிழைகளை அவர்கள் ஒருபோதும் சகித்துக்கொள்ளத் துணியவில்லை; மேலும், தங்கள் பிள்ளைகளினதும் பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளினதும் விசுவாசத்தை ஆபத்துக்குள்ளாக்கும் ஒரு முன்மாதிரியை ஏற்படுத்தவும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. சமாதானத்தையும் ஐக்கியத்தையும் நிலைநிறுத்துவதற்காக, தேவனிடத்திலுள்ள உண்மைத்தன்மைக்கு ஒத்துப்போகும் எந்த விட்டுக்கொடுப்பையும் செய்ய அவர்கள் ஆயத்தமாக இருந்தார்கள்; ஆனால், கொள்கையைத் தியாகம் செய்வதன் விலைக்குப் பெற்ற சமாதானம் மிக அதிக விலைக்குப் பெறப்பட்டதாகவே இருக்கும் என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். ஐக்கியம் சத்தியத்தையும் நீதியையும் சமரசப்படுத்துவதன்மூலம் மட்டுமே பெறப்படுமானால், அப்போது வேறுபாடு இருக்கட்டும், போரும் கூட இருக்கட்டும்.” The Great Controversy, 45.

இந்த சிந்தனைகளை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

“நித்தியம் எங்கள் முன்விரிந்திருக்கிறது. திரை உயர்த்தப்பட இருக்கிறது. இவ்வளவு கனமான, பொறுப்புமிக்க நிலையை வகித்திருக்கும் நாம், எங்களைச் சூழ்ந்திருக்கிற ஆத்துமாக்கள் அழிந்து கொண்டிருக்கையில், எங்கள் சுயநலமான சுகவாழ்வு நேசத்தைப் பற்றி க்கொண்டிருப்பதற்கு டையிலும், நாம் என்ன செய்கிறோம், எதைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறோம்? எங்கள் இரு தயங்கள் முற்றிலும் உணர்விழந்தவைகளாகி விட்டனவோ? மற்றவர்களின்

இரட்சி ப்பி ற்காக நாம் செய்யவேண்டி ய ஒரு பணி உண்டு என்பதை நாம் உணரவோ, பு ரிந்து கொள்ளவோ மு டி யாதோ? சகோதரரே, கண்கள் இரு ந்து ம் காணாதவர்களு ம், காது கள் இரு ந்து ம் கேளாதவர்களு ம் ஆகி ய வகு ப்பி னரிலேயே நீங்கள் சேர்ந்தவர்களோ? தேவன் தமது சி த்தத்தைப் பற்றி ய அறி வை உங்களு க்கு அளித்தது வீ ணாயி ற்றோ? அவர் எச்சரிப்பி ன்மேல் எச்சரிப்பை உங்களு க்கு ப் அனு ப்பி யது வீ ணாயி ற்றோ? பூ மி யி ன்மேல் வரப்போகி றவற்றைப் பற்றி ய நித்தி ய சத்தி யத்தி ன் அறி வி ப்பு களை நீங்கள் நம்பு கி றீ ர்களோ, தேவனு டைய நியாயத்தீ ர்ப்பு கள் ஜனங்களின்மேல் தொங்கி க்கொண்டி ரு க்கி ன்றன என்பதை நீங்கள் நம்பு கி றீ ர்களோ, இரு ந்தபோதி லு ம் நீங்கள் இன்னு ம் சு கமாக, சோம்பேறி த்தனமாக, கவனக்கு றைவாக, இன்பாசை மி கு ந்தவர்களாக உட்கார்ந்தி ரு க்கமு டி யு மோ?"

"இப்போது தேவனு டைய ஜனங்கள் தங்கள் அன்பு களை உலகத்தி ன் மேல் நிலைநிறு த்தவோ, தங்கள் பொக்கி ஷத்தை உலகத்தி ல் சேர்த்து வைக்கவோ வேண்டி ய காலமல்ல. ஆரம்ப சீ ஷர்களைப் போல, பாழடைந்து ம் தனிமையானு ம் இரு க்கு ம் இடங்களில் அடைக்கலம் தேட நாங்கள் வற்பு று த்தப்பட வேண்டி ய காலம் தூ ரத்தி ல் இல்லை. ரோமப் படைகள் எரு சலேமைமு ற்று கையி ட்டது யூ தேயகி றி ஸ்தவர்களு க் ஓடி ப்போகு ம் அறி கு றி யாக இரு ந்தது போல, பாப்பரசரின் சப்தத்தை அமல்படு த்து ம் உத்தரவி ல் எங்கள் நாடு அதி காரத்தை ஏற்று க்கொள்வது ம் எங்களு க்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக இரு க்கு ம். அப்போது பெரிய நகரங்களை வி ட்டு வெளியேற வேண்டி ய காலமாகு ம்; அதன் பி ன் சி றி ய நகரங்களையு ம் வி ட்டு , மலைகளின் நடு வே ஓது க்கு ப்பு றமான இடங்களில் அமைந்த தனிமையான இல்லங்களு க்கு செல்லத் தயாராக வேண்டு ம். இப்போதோ, இங்கே வி லையு யர்ந்த வாசஸ்தலங்களைத் தேடு வதற்கு ப்பதி லாக, இன்னு ம் சி றந்த தேசத்தி ற்கே, அதாவது பரலோக தேசத்தி ற்கே, நாம் இடம்பெயரத் தயாராகி க்கொண்டி ரு க்க வேண்டு ம். சு யதி ரு ப்தி க்காக எங்கள் வசதி களைச் செலவி டு வதற்கு ப்பதி லாக, சி க்கனமாக நடத்து வதைக் கற்று க்கொள்ள வேண்டு ம். தேவனால் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தாலந்து ம் உலகத்தி ற்கு எச்சரிக்கையை அறி வி ப்பதன் மூ லம் அவரு டைய மகி மைக்காகப் பயன்படு த்தப்பட வேண்டு ம். நகரங்களில் செய்யப்பட வேண்டி ய ஒரு கி ரியை தேவன் தமது உடனு ழைப்பாளர்களு க்காக வைத்தி ரு க்கி றார். எங்கள் மி ஷன்கள் ஆதரிக்கப்பட வேண்டு ம்; பு தி ய மி ஷன்கள் ஆரம்பி க்கப்பட வேண்டு ம். இந்த வேலையை வெற்றி கரமாக மு ன்னேற்ற சி றி ய அளவி லான செலவு போதாது . ஜனங்கள் இக்காலத்தி ற்கு ரிய சத்தி யங்களை கேட்க அழைக்கப்பட்டத்தக்கவாறு ஆராதனை மண்டபங்கள் தேவைப்படு கி ன்றன. இத்தகைய நோக்கத்தி ற்காகவே தேவன் தமது பரிபாலகர்களிடம் மு தல்தனத்தை ஒப்படைத்து ள்ளார். உங்கள் சொத்து உலகி யலான மு யற்சி களில் கட்டு ப்படு த்தப்பட்டி ரு க்காதபடி பார்த்து க்கொள்ளு ங்கள்; அப்படி யானால் இந்த வேலைத் தடைப்படு ம். தேவனு டைய காரியத்தி ற்கு நன்மை பயக்கு ம் வகையி ல் நீங்கள்

கையாளக்கூடிய இடத்தில் உங்கள் வசதிகளை வைத்திருங்கள். உங்கள் பொக்கிஷங்களை உங்களுக்கு முன்னே பரலோகத்திற்கு அனுப்பி வைங்கள்." Testimonies, volume 5, 464.